04/09/2019

Ίχνη από βυζαντινά νομίσματα στην Ιερά Σινδόνη

/ Επικαιρότητα

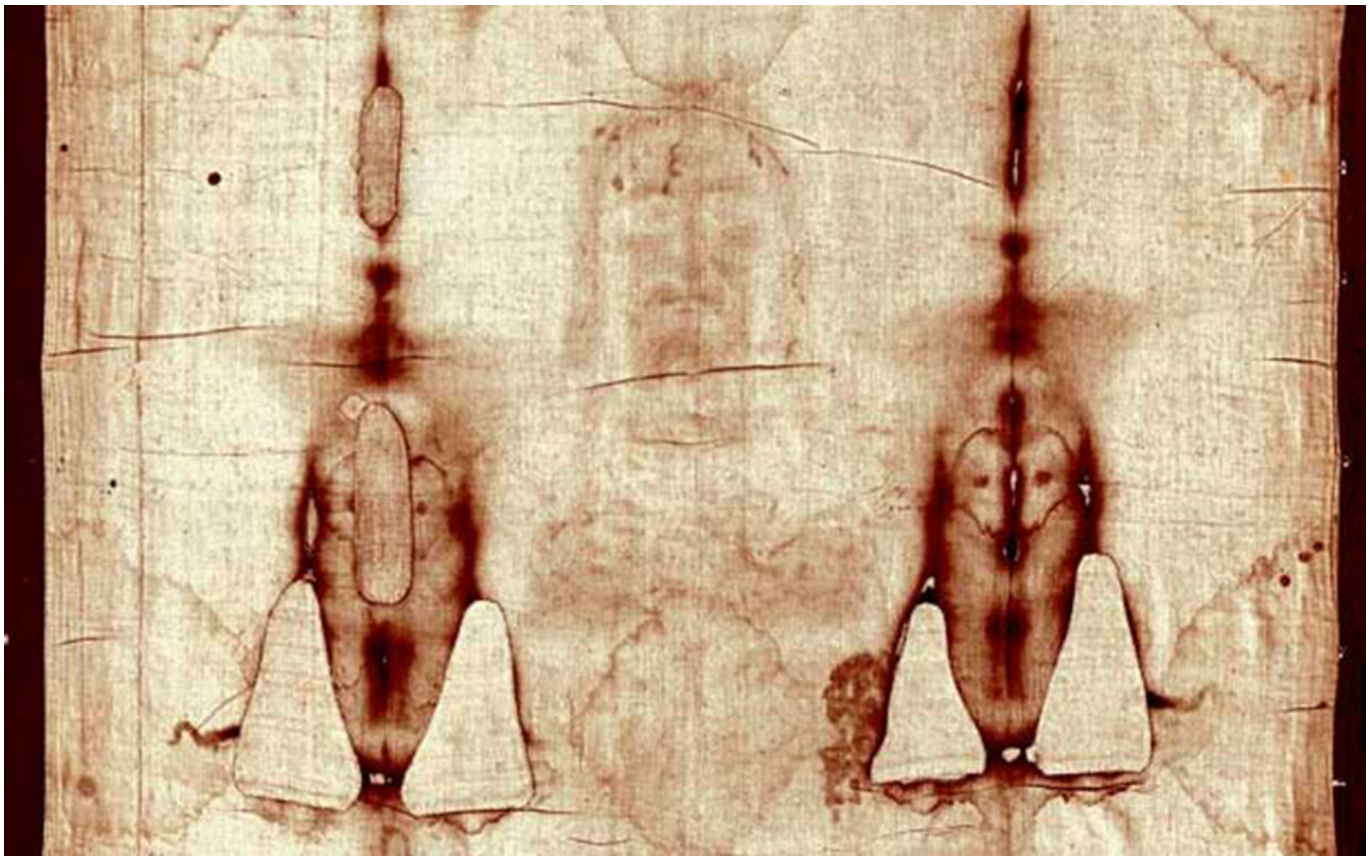

Ίχνη που πιθανώς σχετίζονται με βυζαντινά νομίσματα έχουν εντοπιστεί πάνω στην επιφάνεια της Ιεράς Σινδόνης.

Η σχετική ανακάλυψη περιέχεται στην εργασία που δημοσίευσε στο περιοδικό Journal of Cultural Heritage η ομάδα ερευνητών του Πανεπιστημίου της Πάδοβας και παρουσιάστηκε στην Σύνοδο για τη Σινδόνη στον Καναδά. Σε αυτήν διατυπώνεται η άποψη πως και πολύ πριν το έτος 1000, χρυσά βυζαντινά νομίσματα με την όψη του Χριστού είχαν τυλιχθεί με τη Σινδόνη.

Η έρευνα, που πραγματοποιήθηκε από τους Τζούλιο Φάντι και Κλαούντιο Φουρλάν, με χρήση ενός ηλεκτρονικού μικροσκοπίου με περιβαλλοντική σάρωση σε συνδυασμό με έναν φασματογράφο ακτίνων Χ, κατέληξε στον εντοπισμό ιχνών «ηλέκτρου», ενός μείγματος χρυσού και αργύρου με μικρά ποσοστά μολύβδου. Παράλληλα, μετρήθηκε το ποσοστό των στοιχείων που περιέχονταν στα βυζαντινά νομίσματα που κόπηκαν μεταξύ 11ου και 12ου αιώνα.

Η έρευνα διαπίστωσε πως υπάρχει πλήρης ταύτιση μεταξύ των ιχνών των

μικροστοιχείων που εντοπίστηκαν στη Σινδόνη με τα βυζαντινά νομίσματα. Σύμφωνα με τον Φάντι, αυτό το εύρημα αντικρούει τη χρονολόγηση του 1988 με χρήση ραδιενεργού Άνθρακα 14, που αποφάνθηκε πως η Σινδόνη ανήκει στον 14ο αιώνα. Το νέο εύρημα ενισχύει την υπόθεση της δημιουργίας στάμπας πάνω στο λινό, με το πάτημα ενός νομίσματος πάνω στο ύφασμα, για προσωπικούς λατρευτικούς λόγους.

Η Ιερά Σινδόνη είναι ένα ύφασμα μήκους 4,4 μ. και πλάτους 1,1 μ. που φέρει πάνω της τις δύο όψεις ενός ανθρώπινου σώματος με ίχνη από μαρτύρια και σταύρωση. Σήμερα φυλάσσεται στο αφιερωμένο σε αυτήν παρεκκλήσι του Καθεδρικού του Τορίνου και αποτελεί ιδιοκτησία της Αγίας Έδρας.

Οι πρώτες πηγές για την ύπαρξή της ανατρέχουν στον 14ο αιώνα, όταν ο Γάλλος ιππότης Ζοφρουά ντε Σαρνί ανέγειρε μία μικρή εκκλησία στην πόλη Λιρέ-κοντά στην Τρουά- για να φυλάξει τη Σινδόνη. Οι πηγές για την πρότερη ύπαρξή της είναι ακόμη πιο σπάνιες. Κείμενα του 5ου και 6ου αιώνα αναφέρουν ότι στην πόλη Έδεσσα της Μικράς Ασίας υπάρχει ένα σάβανο με την εικόνα του Ιησού, ενώ τον 10ο αιώνα το «Μανδήλιον», όπως αποκαλείτο τότε, μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη.

Μετά τη λεηλασία της Πόλης από τους σταυροφόρους (το 1204) θεωρείται πως το ύφασμα μεταφέρθηκε στην Ελλάδα, όπου βρισκόταν και η οικογένεια του ντε Σαρνί. Στο πρώτο μισό του 15ου αιώνα ο ιππότης μετέφερε τη Σινδόνη στο Λιρέ, το 1453 μεταβιβάστηκε στην οικογένεια των ηγεμόνων της Σαβοΐας, ενώ από το 1983 ανήκει στο Βατικανό.

Πηγή: ΑΠΕ – ΜΠΕ